

LASTEN OSASTO

GOODLAND, MINN.

Haloo! — Täältä ei tää Toverittareissa. Minun veljeni nimi on Albert. Me kumpikin käymme olen neljänneksen kuuden vuoden ikäisenä. Minun syntymäpäiväni on joulukuun 27 p. Meidän opettajien nimet on Miss Rydberg. Meillä on joulujuhla koululla. Minä en vielä tiedä milloin se on. Koulu loppuu 22 tai 23 päivää. Sitten saamme lomaa. Koululle tulee Duluthista lääkäri tämän kuun 15 p. Opettaja sanoi, että jos on pieniä lapsia, jotka eivät käy koulua, niin voi ne tuoda koululle. Meidän täytyy ostaa punasen ristin merkkiä, ne maksaa sentin kappale. Meillä on fonografi koululla.

Hauskaa uutta vuotta kaikille.
Reino Hakko.

WEST PARIS, ME.

Haloo, kaikki Toverittaren pienet lukijat. Tämä on ensi kerta, kun kirjoitan. Minä olen täällä farmilla. Olen yhdentoista vuoden vanha. Minä menen kouluun. Minulla on kolme veljeä, joiden nimet ovat: Roperetti, Olavi ja Evertti. Minulla on myös kaksi siskoa. Heidän nimensä ovat: Hilda ja Jennie. Minulla on kaksi kissaa. Meillä on kaksi hevosta ja 11 lehmää. Meillä on koulussa paha opettaja. Hän kutsuu minua paksupääksi. No, en tiedä muuta tällä kertaa. Ensikerralla lisää.
Toivo Mikkonen.

BRANTWOOD, WIS.

Tervehdys kaikille pienille ja suurille Toverittaren lukijoille. Minä en ole koskaan ennen kirjoittanut Toverittareen, mutta kun katselin Toveritarta, niin huomasin siellä, että ensikertalaisia on paljon ilmaantunut, niin aion minäkin yhtyä joukkoon. Täältä farmikonttrilta ei juuri koskaan näe kirjoituksia Toverittareissa. Minä olen neljäntoista vuoden vanha ja käyn ensimmäistä vuotta korkeakoulua. Minulla on yksi sisko, joka on yhdentoista vuotias ja hän on seitsemännessä luokassa koulussa. Hänen nimensä on Sylvia.

Tänne ei ole vielä perustettu ihanneiltoja ja suomalaisia sosialistista sunnuntaikoulua. Soisin, että ne koulut tänne perustettaisiin, kun täällä on niin paljon suomalaisia lapsia, jotka tarvitseisivat muutakin oppia, ei ainoastaan tupakan polttoa ja korttipeliä. Olen täällä nähnyt, miten kehitys on vielä alhaisella asteella nuorison keskuudessa. Tytöt eivät muuta halua kuin tanssia ja pojat "moonshinea" ja tupakkaa.

Täällä tapahtui hirveä tapaturma Kalle Hietalalle, kun hän omalla kirveellään löi otsaansa.

Toivon onnellista uutta vuotta kaikille Toverittaren lukijoille.
Valfred Keskinen.

WATERMAN, WASH.

Seuratessani Toverittareista lasten osastoon, niin olen monesti tuumanut, että kumpi täällä meidän kyläsäkkin tapahtuisi jotakin sellaista, josta teille kauempana oleville pikku- tovereille voisi kertoa.

Nyt kun sellainen asia on mielestäni tapahtunut, niin yritän siitä teille kirjoittaa.

Noin puolttoista kuukautta sitte meidän opettajat, Mrs. ja Mr. Peak, esittivät meille koululapsille, että urkujen ohella tulisi myös meillä olla piano. Me olemme päättäneet, että me hankimme sen itse. Panemme toimeen suuret juhlat ja myyjäiset, niin kyllä rahat tulee. Me kaikki lapset innostuimme asialle heti. Opettajat alkoivat heti järjestää ohjelmaa ja valita itseksellään suoritettavan osansa. Toista kuukautta kovasti harjoittuamme saimme ne

juhat viidokkin valmiiksi joulukuun 18 p. illaksi. Ne pidettiin Watermannin farmarien haalilla. Oh boy! Te ette usko miten meidän juhlasta tuli mahtava tilaisuus.

Tällä oli koristettu kaikenlaisilla kaunilla köynnöksillä. Meidän lähtemme valmistamat käsityöt y. m. myytävät tavarat koristivat haalin yhtä seinää. Kello 8:30, jolloin ohjelma alkoi, oli haali niin täynnä ihmisiä kun mahtuu. Kuluttaisin liika paljon tilaa lasten osastosta, jos kertoisin koko ohjelman, joka numeron ääriin. Lyhykäisesti sanon, että ohjelma sisälsi runonlausuntoa, laulua sekä yksityisiä, että yhteisiä. Näytöskappaleita pieniä oli useampia. Musiikkia pitivät huolta meidän omat pienet taitelijamme: Karlo Axner viululla, Martha Lumper Hawaiian gitarilla, Carl Lumper Banjo-Mandoliinilla, sekä Esther Karlson pianolla.

Isot ihmiset sanoivat, että meidän juhlan ohjelma oli monipuolisempi ja paremmin suoritettu, kun aikailmisten iltamassa joku viikko sitten. Kaikille lasten osaston lukijoille toivotan kaikkea hyvää uudelle vuodelle! — Oliva Elmer Heino.

LITTLE VALLEY, CALIF.

Tervehdys täältä Little Valleysta. Tämä on toinen kerta kun minä kirjoitan Toverittareen. Meillä on yksi lehmä, jonka nimi on Kylli. On yksitoista kanaa ja kaksi kissanpoikaa. Sitten meillä on yksi iso kissa, joka on tullut meille jostakin. Meillä on myös pikku kanaria lintu, jonka nimi on Tiki.

Automobiili meillä on myös. Uskon, että alan olla mummon haussa, kun tää on muuttanut Fort Braggiin. Mummolla on pikku kanarialintu, jonka nimi on Matti. Mummolla on myöskin kanoja ja yksi sika ja kaksi lehmää, joiden nimet ovat Printeli ja Paasu. Loolla papalla on hevonen, jonka nimi on likki. Hänellä on myös troki. Täällä on nyt kokolailla paha tie kun on satanut. Täällä on "pelapuu" ja muut kukat ja ruusut kukassa, vaikka on talvi. Talvi on täällä niin ihana kuin kesä, kun ei ole kylmääkään. Vaikka sataa aamusin vettä ja on vähän kylmä, niin kohta kun aurinko nousee, niin on lämmin kuin kesällä.

Onnellista uutta vuotta kaikille. Minä uskon, että lopetan ja kirjoitan sitten taas toisen kerran.

Toiveruudella:
Tyyne Ronlund.

BERKELEY, CALIF.

Hyvät toverit ja toverittaret: — Tervehdys täältä Californiasta kaikille teille.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun minä kirjoitan Lasten osastoon Toverittareissa.

Meillä oli Lasten Ilamat joulunäytönsä. Berkeleyyn Toveri-Tuvalla. Siellä oli paljon ohjelmaa ja näytöskappale nimeltä "Joulupukin Lakkoo". Sen esittivät Berkeleyyn lapset. Kappale oli yksinäytöksinen ja seuraavat henkilöt olivat siinä: Joulupukki — William Kankonen, Ensimmäinen tyttö, Nelma Salo (minä), Toinen tyttö — Aili Saari, Kolmas tyttö — Martha Pageström, Poika — August Sairanen. Tämä on ensimmäinen joulun, kun olen nähnyt elämässäni, joka on ollut niin kaunis; heinä kasvaa ja lintu laulaa.

Me tulimme Berkeleyhyn Michiganin valtiosta viime maaliskuussa. Siellä oli niin kylmä joulun, että joulupukin täytyi huutaa pysäkökseen lämpimän. Täällä sitä vastoin oli oikkanen puku (jos kohtakin viltti turkki) ja liikuskelin vapaasti ympäri haalla tarjoten vakkasesta makeisista,

josta kukin sai ottaa mielensä mukaan.

Joulupukki oli oikein hyvä tänä jouluna, ja minä sain enempi lahjoja, kun olen ikinä jouluna ennen saanut.

Täällä on aikomus perustaa ihanneiltoja jälkeen uudenvuoden. Toivoisin, että kaikki lapset yhtyvät siihen.

Toivotan kaikille tovereilleni Onnellista Uutta-Vuotta!

Toivoisin, että Ishpemingin, Mich., pikku toverit kirjoittaisivat Lasten Osastoon. — Toveruudella,
Nelma Salo.

SOINTULA, B. C.

Haloo, kaikki Toverittaren pienet lukijat.

Minä olen kymmenen vuoden vanha ja olen kolmannessa luokassa koulussa. Olen toivonut, että olisi tullut luntta, mutta aina vaan tulee vettä. Tämä on ensimmäinen kerta, kun minä kirjoitan Toverittareen. Meillä on vasikka ja kaksi lehmää ja 34 kanaa ja kolme ankkaa, 2 kukkoa. Minä vien joka päivä ankat puroon uimaan. Sitä on hauska katsella, kun ne siellä uivat ja sukeltavat. Meidän opettajan nimi on Miss Taylor. Minulla on sisko, mutta ei yhtään veljeä. Me asumme farmilla, kolme mailia Sointulasta. Tällä kertaa ei minulla ole muuta sanomista. Toveruudella: — Ellen Puuperä.

FRANKFORD, HEIGHT, ILL.

Tervehdän Toverittaren pieniä lukijoita täältä kolkkaupungista. Tulimme tänne Detroitista, Mich., kolme kuukautta sitten. Täällä ei ole vielä yhtään luntta ja ilmatkin on sieviä talvi-ilmoiksi. Käyn koulua ja olen viidennessä luokassa. Täytän pian yksitoista vuotta. Minulla on kaksi veikkaa ja yksi sisko. Nyt ehkä lopetan ja toiste lisään. Onnellista uutta vuotta kaikille Toverittaren lukijoille! — Irja Vellamo Väli.

PAMIA

Eräänä syntymäpäivänään sai Muriel monten monituisten lahjojensa joukossa leikkikoiran, sellaisen, joka seisoi neljän pyörän päällä. Pamia ei alkuaan ollut tämän koiran nimi, sen nimen sai se vasta myöhemmin.

Se oli tuollainen hauskanäköinen koirra, oikea sinisen nauhan aristokraatti.

Tästä tuli oikea potkitun koiran kuva. Ensin Muriel, joka oli kuin liitelevä keijukainen, oli suuresti ihastunut koiraan, mutta sitä ei kauan kestänyt, sillä hänellä oli niin paljon monentlaisia tavaroita, että hän kyllästyi niihin, niinpä kyllästyi Pamiaankin.

Eräänä aamuna, kun hän liiteli leikkihuoneessaan hoitajansa seurassa, viittäsi hän Pamiaa, sanoen: "minä olen väsynyt katselemaan tuota koiraa, minä en siedä sitä enää." Ajatelkaa, miten se loukkasi Pamian koiran ylpeyttä, vaikka palvelija levittikin sinisen rusetin kauniiksi ja leveäksi.

Pois, pois vietiin Pamia. Miespalvelija otti sitä kärkeillä käsillään ja kantoi Pamian ulakolle romujen joukkoon. Siellä oli nukkeja monen monta, siellä oli niitä vaikkakin miten paljon. Paljon oli sellaisia leikkitarvotteita, joita ette te lapset voi uneksiakaan, mutta niihin kuitenkin oli rahaprinsessa perin väsynyt. Sinne joutui Pamiaakin, unhotettujen joukkoon. Palvelija viskasi sen nurkkaan.

Tämä oli Pamiaa liika. Koirra alkoi valittamaan:

"Minua ei ole tehty sitävarten, että heittäisi ulakon nurkkaan. Minut on tehty pienten käsien hyväntaivaksi ja rakastavain silmien hailltavaksi."

Tuo karkea työmies, säälistä Pamiaan, otti sen, kun hänellä oli tie-

dossa joku vähemmän onnellinen lapsi, kääri Pamian paperiin. Hän kuletti sitä pitkän matkan katuvauvussa laitakaupungille. Siellä avattiin kääri työläiskodissa. Nyt oli Pamia joutunut aivan toisenlaiseen ympäristöön, mutta heti ensi silmäyksellä oli Pamia ja Teddy ystävä. Teddy vei ystävänsä kouluun mukanaan seuraavana aamuna. Sielläkös riemu alkoi. Ainakin tusinan paria pieniä käsiä oli ojennettu Pamialle.

Katki tahtoivat hyvällä ja siitellä Pamiaa.

"Ei, ei", sanoi Teddy ja polki kaa tiuskaten: "Tämä koirra on ollut miljonere työn leikkitoverina ja se ei ole tottunut hyväilyihin." Teddy polki jalkaa edelleen. Hyvä opettaja oli hämmästynyt, mutta Pamia hellutti häntänsä viekoittelevan ystävällisesti, niin ainakin lapsista näytti. "Ottakaa minut" se näytti sanovan. Niin täytyi kaikkien lasten vuoron perään saada hyvällä ja siitellä Pamiaa. Tämä oli onnen päivä Pamialle. Nyt sai se palkan opettajan vieressä koulutuntien ajaksi. Opettaja teki pienen runon Pamialle. Hän oli sellainen hyvä opettaja, joka rakasti kaikkia lapsia. Kyneleet kiittivät opettajan silmissä, kun hän lausui miettävänä:

"Niin, lapset, me elämme kahdenlaisessa maailmassa, jotka ovat kaukana toisistaan. Rikkauden, ylläsiisyyden ja myöskin köyhyyden ja puutteen maailmassa."

Opettajan pää painui käsien vaaraan, eikä hän huomannut, kun lapset riemusaatossa veivät Pamian Teddyn kotiin.

Se oli Teddy, joka antoi koiralle Pamia nimen. — Hilma Nylund.

— Jos tahdot tehdä hyvän palveluksen tuttavallasi tilaa hänelle Toveritar.

SÄKENIÄ

Tilatkaa nyt, ettei enään unohtu. Säkeniä on yleisesti arvokkuudeltaan tunnistettu tarkoitustaan vastaavaksi julkaisuksi. Ainoa laustaan. Mielenkiintoisia tietoja Venäjältä. Hinta \$2.00 vuosi.

RAIVAUSAJA,
Box 468,
Fitchburg, Mass.

NAISTEN OSUUSKOTI
SAN FRANCISCO, CAL.
3627—16th St.
Telefoni: Market 3958

SAN FRANCISCO
MANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, III., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstaina, alkaen kello 8 illalla. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen klo 2 j. p. p. Kahvia kokouksen loputtua.

BERDENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoontuu joka torstai klo 2 p., 713 E. 1st St. — Tervetuloa.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Akjolassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-iltana, kello 8. — Osote: 719 Montana Ave.

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytääkö VAPAA 5
LAAKEKIRJA — No. 5

Siinä on yli 25 muuten ja naisten tuolia sell. tetyä. Kuka myöskin työllinen luotelo suomalaisesta kotimäkköistä. Mistä jokainen voi itse valita sopivan lääkkeen taudilleen, annaten myöskin lääkkeitä hinnat y. m. Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan suomalaisia valmisteita, joita Suomessa on jo käytetty monia kymmeniä vuosia. Tämä kirja saatte vapaasti ja pitkä sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitsette, varokas hembunkiläkkeistä ja hembunkiläkkeistä. —Lignellin Apteekki on suuri —Suom. Apteekkilike Yhdysvalloissa—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.